

Missziós tábor Imrehegyen

„Imrehegyen a táborban, ahonnan a szomorúság távol van...” - hangzik a kezdő strófa annak a versnek, melyet a 2013. augusztus 7-11-ig megrendezett táborban értak a lelkes résztvevők.

Ezen a nyáron a Hetednapos Adventista Egyház Kiskőrösi Gyülekezete úgy döntött, hogy egy felejthetetlen tábor szervez Imrehegyen. A cél sikerült, valóban fantasztikusan jó volt, nyilatkozta az összes táborlakó.

A hétvége folyamán negyven-hatvan fő érkezett az Imrehegy mellett elhelyezkedő öletház komplexumhoz, ami a szőlők között egy erdős „szigeten” található. A korosztályt tekintve a legapróbbaktól a nyugdíjasokig mindenki megtalálta a maga társaságát.

A szervezők a legnagyobb hangsúlyt a képzéssépgép-társasra és a lelki feltöltésre helyezték. A meghívott előadó, Sebastian Matula, Svédországból érkezett, jelenleg teológiát tanul Angliában. Folyékonysan beszélt szék magyar nyelvünket, hiszen magyar szülők gyermeke. Minden reggel és este prédikált Isten Igéjéből, komoly és felemelő tanulságokat vont le a Bibliából.

Reggelente az igazán fitteket már fél órával a tornától várta. A képzés utáni egésszégek 10-perc, valamint a prédikáció képzéssel, sok-sok önelméss ké-séretben. Ezután korosztályok szerint változott a program: az egészen kicsik és a kisiskolások kézműves foglalkozáson vettek részt, az ifjak kélelnéle játékokat játszottak, pingpongoztak, másztak (egy olyan csapatjáték, ami nagyon hasonlít a baseballhoz), a felnőttek pedig beszélgettek és főttek a sok finom bográcstól ;)).

Ebéd után a tábor minden egyes lakóját izgalmas játékok várták, ahol vegyes korosztályos csapatok játszottak activity-t, vagy kélelnéle elrejtett ötelzők mentén felfedező ötra indultak. Széndarabok előadásával is mosolyt csaltunk egymás arcjára.

A vacsora és az esti prédikáció után képzéssel mindenki nyugovóra tárt. Amíg egyik órával a bitor jelentkezők eltérztak a nem is olyan kézeli Imre-hegyre, a társégek legmagasabb pontjára. Akik elmenténk, olyan ölményekkel gazdagodtunk, melyekből a savanyóbb napokon is erő tudunk majd meréni. Az a derék öjszaka, sok csillaghullással és önelmésszel, mindannyiunk számára felejthetetlen marad.

Utolsz jellel a tőbortűz kőrl gyűltánk össze
mindannyian, ahol egytessen meg-rtunk kőrt verset is a mőgőttánk illz csodis
napok emlkőre. Mi, fiatalok reggelig megnyőjtottuk a jőkedvet ős a hangos
nevetőst, ős hőla a megőrtő felnőtteknek, ős a tőbor csalődias szellemőnek, nem
őrtő szz a hőz elejőrt.

A bőcső napjőn rendeztőnk mőg egy utolsz mőta
meccset, majd elfogyasztottuk a sajőit magunk kősző-tette ropogsz ős
ő-nycsiklandozz kőrtőskalőcsokat.

Akinek megjőtt mindehhez a kedve, vőrjuk sok
szeretettel jővőre a hegyre!

ő

M. B.